

Preek Marcus 7: 31-37, Jesaja 35: 5,6 NBV

Broeders, zusters, gemeente van de Here Jezus,

Via Facebook kreeg ik onlangs een filmpje te zien van mensen die doof zijn en door middel van een implantaat weer kunnen horen. In het filmpje is te zien wat er gebeurt met deze mensen als ze voor het eerst gaan horen. Het zien van dit filmpje maakte me bewust van het feit hoe overweldigend en hoe emotioneel het is om voor het eerst geluid te horen. Je hebt geleefd in stilte, je hebt geleefd in een isolement, totaal niet gewend aan geluiden. Je hebt nooit de mogelijkheid gehad om stemmen van anderen te horen of de stem van jezelf. Je hebt nooit de mogelijkheid gehad om onder woorden te brengen wat je denkt en voelt. En dan in eens kun je horen, er gaat echt letterlijk een wereld voor je open. In plaats van gebarentaal ga je nu geluiden die je helemaal niet kent als woorden interpreteren. En nu je je eigen stem kunt horen ga je duidelijk leren praten. Een ontroerend filmpje en voor de betreffende mensen een intense ervaring!

Het zien van dit filmpje maakte mij ineens bewust van de emotionele kant van de geschiedenis die we vandaag hebben gelezen. Een dove man, die moeilijk sprak werd bij Jezus gebracht en door hem genezen.

Het Marcus Evangelie waarin we deze geschiedenis kunnen lezen is het kortste Evangelie. Toch is Marcus de enige evangelist die ons van deze geschiedenis vertelt. Lukas en Mattheus, beschrijven de gebeurtenissen over Jezus' leven in dezelfde volgorde als Marcus, vandaar ook dat deze drie Evangeliën samen de synoptische evangeliën genoemd worden, je kunt ze parallel lezen, er is heel veel overeenkomst, maar toch maken Lukas en Mattheus geen melding van dit genezingswonder. Alleen Marcus doet dat.

Voordat Marcus over de genezing van de dove man vertelt, vertelt hij eerst een andere geschiedenis. Jezus bevindt zich op buitenlands terrein in het gebied van de steden Tyrus en Sidon. Daar vroeg een vrouw Hem om de genezing van haar bezeten dochter. Eerst leek Jezus daar niets voor te voelen. *“Het is niet goed om de kinderen hun brood af te pakken en het aan de honden te voeren”*. Maar de vrouw gaf blijk van een groot geloof. *“De honden onder de tafel eten toch de kruimels op die de kinderen laten vallen”*. Door middel van deze genezing laat Jezus zien dat de

verlossing die Hij komt brengen veel verder reikt dan alleen het volk Israel. Zijn komst naar de wereld is niet alleen voor Israel, is ook niet alleen voor dit door de boze bezeten meisje, nee, de reikwijdte is groter. Hij wil ieder mens uit de klauwen van de boze bevrijden! Jood en heiden, niemand uitgezonderd!

En nu in Dekapolis, het niet-Joodse gebied ten oosten van het Meer van Galilea, wordt er opnieuw een zieke bij hem gebracht die niet tot het volk Israel behoort. Een dove man die gebrekkig spreekt. De mensen smeken Hem om genezing en Jezus wijst de man niet af. Integendeel, Hij besluit deze man vol liefde en fijngevoeligheid te benaderen. Vaak zien we bij de genezingen die Jezus verricht dat een enkel woord genoeg is. Zo ook bij de vrouw waar we het net over hadden, wiens dochter door een onreine geest was bezeten. *“Ga naar huis, de boze geest heeft je dochter al verlaten”*. Maar de genezing van deze dove man gebeurt maar liefst in zes stappen.

De eerste stap is dat Jezus de man apart neemt. De verschillende verklaringen die ik er op nasloeg gaven allen aan dat Jezus niet de publiciteit wil zoeken en dat Hij daarom de man uit de drukte van de schare haalde. Maar na het zien van het filmpje op FB vraag ik me af of de reden niet eerder een pastorale is. Voor een dove moet het handelen van Jezus een unieke ervaring zijn geweest. Hier is iemand die aandacht voor mij heeft. De meeste mensen konden niet met hem overweg. “Zeg maar niets, hij verstaat je toch niet en je kunt toch geen touw vastknopen aan zijn gebrabbel”. Het isolement wordt nog versterkt door de heersende overtuiging dat de ziekte van de man een straf van de goden was. En nu is Jezus hier, Hij neemt de man apart. Persoonlijke aandacht. Kijk me in de ogen. Ik ben er voor jou, alleen voor jou!

Ik sluit trouwens niet uit dat er nog een reden was waarom Jezus de man uit de drukte van de mensenmassa haalde. Iemand die voor het eerst hoort wordt overweldigd door het geluid. Te midden van de drukte van al die mensen zou het plotseling weer kunnen horen, na jaren in stilte geleefd te hebben, best eens een niet te verdragen ervaring kunnen zijn. Het zal vast zo zijn dat Jezus niet de publiciteit zocht, dat blijkt ook wel uit het feit dat Hij de mensen straks zal verbieden over dit wonder te spreken, maar dit pastorale aspect zullen we niet uit het oog moeten verliezen. Jezus laat invoelend merken dat Hij begrip heeft voor het isolement waarin de man heeft geleefd en neemt hem apart.

De tweede en derde stap gaan over aanraken. Jezus raakt met zijn vingers de oren en de tong van de man aan. Mogelijk dat Jezus met deze manier van doen aansluit bij wat meerdere genezers in die tijd deden. Het aanraken van de zieke en speeksel op het zieke lichaamsdeel aanbrengen waren bekende handelingen. Maar Jezus is natuurlijk helemaal niet afhankelijk van deze handelingen. Je zou wat Jezus doet een vorm van gebarentaal kunnen noemen. Het was niet mogelijk om de dove man te vertellen wat je aan het doen bent, maar je kunt het wel uitbeelden met voor hem vertrouwde handelingen.

Maar in die aanraking zit mogelijk nog iets anders, iets fundamenteels. Wij als westerling zijn niet heel erg aanrakerig met elkaar. Maar het belang van aanraken, knuffelen, omarmen is allang aangetoond. Een baby die alle voeding krijgt die het nodig heeft maar nooit aangeraakt wordt, sterft onherroepelijk. Via aanraking ervaren mensen elkaars nabijheid. Ook als we even niets meer weten te zeggen kan een hand op de schouder zo veel zeggen en zo ontzettend goed doen. Door middel van een aanraking laat je zien dat je dichtbij wil zijn. Ik ben er voor jou. Zo dichtbij wil Jezus bij mensen zijn. Hij raakt de man aan op de meest kwetsbare en gekwetste plekken. Alsof Hij wil zeggen: Ik weet wel waar je pijn zit. Ik weet van je oren, ik weet van je moeizame tong. Maar in dat donkere dal van ziekte en zorg wil Ik als de Goede Herder heel dicht bij je zijn!

En dan het vierde: Jezus slaat zijn blik op naar de hemel! Misschien nam Hij wel de Joodse gebedshouding aan. Niet handen vouwen, ogen dicht, maar rechtop staand, de open ogen naar boven gericht, de armen gespreid, klaar om te ontvangen. Alsof Hij zonder woorden wil zeggen: Weet je waar je hulp vandaan komt? Jouw hulp komt niet van beneden, maar van boven. Alles wat Ik doe, is laten zien wie mijn Vader is! Onze hulp is in de naam van de HERE die de hemel en de aarde heeft gemaakt! Hij is het die jou geneest!

En dan zucht Jezus. Ook bij dat zuchten zijn de uitleggingen van de verschillende uitleggers weer heel divers. Sommigen leggen verband met het volgende hoofdstuk. Daar staat ook dat Jezus diep zucht (Mc. 8:12) omdat de Farizeeërs verlangen een teken te zien als bewijs dat Hij werkelijk Gods Zoon is. Jezus' zucht diep, alsof Hij wil duidelijk maken dat deze op wonderen gerichte mensen ziende blind en horende doof zijn. Iets dergelijks zou dan ook de reden zijn voor het zuchten van Jezus hier, bij de genezing van de dove man. Anderen zien een verband met Romeinen 8. Het doet denken aan de woorden van Paulus over de schepping die in al haar delen

zucht als in barensnood, en over de Heilige Geest die voor ons pleit met woordloze verzuchtingen. Zuchten dat doe je wanneer je werkelijk diep geraakt bent, wanneer de nood van de ander je aangrijpt. Dan wordt het haast een gebed zonder woorden. Zoals een oude rabbijnse uitspraak luidt: "wij mogen de Naam van de Eeuwige niet uitspreken, maar er is geen enkel verbod op zuchten in Zijn Naam". Zo zucht de Geest voor ons met woordloos zuchten, zo zucht Jezus hier voor deze dove man. Door Zijn zuchten laat Jezus hier zien dat ons verdriet, onze pijn, onze ziekte Hem tot in het diepst van Zijn ziel raakt. Hij laat in Zijn zuchten de bewogenheid van Zijn Vader zien. Hij zucht omdat deze dove man, die zo opgesloten zit in zijn isolement, bevrijd moet. Daar kwam Hij immers voor, het verlorene zoeken en redden! Jezus wil ons in de vrijheid zetten!

En dan komt de zesde en laatste stap: één enkel Aramees woord, een opdracht, Effata! Ga open! Meteen gingen de oren van de man open en zijn tong kwam los. Hij kon weer normaal spreken. Ook dat is een gigantisch wonder. Het zou normaal zijn dat hij dat spreken nog moest leren, hij had de klanken nog niet eerder gehoord. Maar hij sprak goed! Jezus doet geen half werk, Hij bevrijdt deze zieke man uit z'n leven in eenzaamheid en maakt het weer mogelijk om te horen en ook al die geluiden te verwerken in zijn hoofd. Want reken maar dat al die geluiden binnenkomen als je dat niet gewend bent. De man beleeft als het ware een nieuwe geboorte. Zoals na zes scheppingsdagen de sabbath aanbreekt, een dag van genieten en blij zijn met de God die je dient, zo mag hier na zes stappen een nieuwe tijd aanbreken. En zoals het na iedere scheppingsdag klonk 'En zie het was goed' klonk hier uit de mond van de omstanders hetzelfde 'Alles wat Hij doet is goed!' De omstanders zijn diep onder de indruk. Hoewel Jezus helemaal niet op een promotie-actie zit te wachten kunnen ze niet anders dan het rondbazuinen. Ze schreeuwen het van de daken, het zijn toch maar zo woorden uit Jesaja over Gods aanstaande Rijk die hier in vervulling gaan: de oren van de doven worden ontsloten, de mond van de stomme zal jubelen (Jesaja 35:5,6)! Dan moet deze Jezus toch wel de Messias zijn! Zal nu eindelijk de tijd van verlichting aanbreken voor Israel en de Zoon van David op zijn troon plaatsnemen? Wat hebben de mensen verlangd naar deze shalom. Maar Jezus probeert de schare af te remmen. Alsof Hij wil duidelijk maken dat het nog niet zo ver is. Die troon komt wel, en dat rijk komt ook wel, en daar getuigt de genezing van deze dove man ook van, maar het moet wel eerst nog door de diepte heen. De weg naar die nieuwe tijd moet via Getsemané en Golgotha

lopen! Die heilstijd komt wel, maar er moet eerst nog afgerekend met de grootste vijanden van de mens. En dat kan maar op één manier. Het kruis van Jezus! Zoals Jezus de nood zag van deze dove man en hem apart nam, zo neemt Hij jou ook apart, mee naar de voet van het kruis. Het is iets tussen jou en Hem. Kijk ernaar. Ik hang daar voor jou. Zoveel houd ik van jou. Ik wil je niet veroordelen maar bevrijden. En zoals Jezus z'n handen legde op de zieke plekken van de man, zo wijst het kruis ons op onze zieke plekken. Wij moeten genezen worden van onze gemakzucht, van onze zelfzucht, van onze verkeerde gedachten, van onze verkeerde verlangens, van onze tekorten, van wat we verknoeiden, wij moeten genezen worden van alles dat ervoor gezorgd heeft dat er scheiding is gekomen tussen God en ons. Het kruis laat zien welke prijs daarvoor betaald moest worden! En zoals die ene uitroep 'Effata' voor de dove het verschil maakte tussen een leven gevangen in eenzaamheid en een leven in de vrijheid. Zo maakt ook die ene uitroep van Jezus aan het kruis het verschil tussen onze gevangenschap en onze bevrijding. Vlak voordat Hij z'n hoofd boog en de geest gaf, riep Hij het uit met z'n laatste krachten: "Het is volbracht!" Het is klaar, er is betaald, je bent bevrijd, je schuld is afgelost! Ik heb het allemaal meegenomen in de dood!

De dove ontving bevrijding uit zijn isolement in stilte. Jezus raakte zijn oren en mond aan en bracht Hem weer in de wereld van de horenden en sprekenden.

Het kruis wil jou bevrijden van alles waar jij klem in zit en je verlossen zodat je een leven in vrijheid kunt genieten. Niets wat nog scheiding maakt. Het is goed tussen God en jou.

En die woorden van Jesaja.....? Het gaat gebeuren. Die wonderen en genezingen die Jezus verrichtte zijn nog maar een opmaat voor al dat mooie dat God nog voor ons in petto heeft. Ziekte en dood zullen niet het laatste woord hebben. Er zal een nieuwe tijd aanbreken. God komt onder de mensen wonen! Hij zal alles wat nu nog krom en verpest is komen recht zetten.

Maar die weg er naar toe, ik zeg het nog maar eens, loopt wel via Golgotha! In onze tolerante samenleving willen velen ons laten geloven dat ieder mens zijn eigen waarheid mag hebben en dat al die waarheden allemaal even waar zijn. En uiteindelijk zal het daarom ook wel met iedereen goed komen. Maar we moeten de bijbel wel eerlijk blijven lezen. Natuurlijk het aanbod ligt er: er is vergeving beschikbaar. Wie gelooft in de Zoon heeft eeuwig leven, maar wie de Zoon niet wil

gehoorzamen zal dat leven niet kennen! (Joh.3:36)

Het zou ook niet eerlijk zijn om iemand die hier op aarde niets met Jezus te maken wil hebben, straks de hele eeuwigheid in Jezus' nabijheid te laten verblijven. Als je niet wilt dan hoef je niet. Daarin respecteert God onze keuzes. En dat is ook het enige dat telt. God dwingt niet, maar Hij gunt het je zo. En om jou te bevrijden heeft Hij de allerduurste prijs betaald.

En zoals Jezus de oren van de dove opende, zo moeten onze oren daar ook nog vaak voor geopend worden. Jezus maakte zich zorgen om zijn tijdgenoten. Zovelen waren horende doof en ziende blind. Terwijl de Koning der koningen zich onder hen bevond hebben ze Hem niet herkend. Terwijl de Hoogste Profeet duidelijker dan alle profeten voor Hem heeft laten horen hoe wagenwijd het hart van Zijn Vader voor ieder mens open staat hebben ze Zijn Boodschap niet geloofd. Terwijl de Allerhoogste Priester voor eens en voor altijd z'n offer bracht, hebben ze de vergeving die dat offer beschikbaar maakte niet willen ontvangen.

En toch is dat nodig...tenminste, als jij er straks ook bij wil zijn. Open ogen om te zien wie Jezus werkelijk is. Open oren om zijn Boodschap te kunnen horen. Open harten om ook diezelfde liefde te ervaren die Hij toonde aan die ene dove mens.

Ik ben begonnen met te vertellen over de tranen van vreugde en de overweldigende blijdschap bij die dove mensen in dat FB filmpje nadat ze dankzij een implantaat in de wereld van de horenden zijn terecht gekomen. Een levensveranderende ervaring.

Zo'n levensveranderende ervaring gunt God jou ook! Als je je knieën buigt bij het kruis. Verlossing van het oude leven, een opstanding in een nieuw leven. Een eeuwig leven, beschikbaar voor ieder die in Hem gelooft!

AMEN

September 2015
G.P. Hartkamp
Wapenveld